

Sygn. akt III U 371/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2014r. w Suwałkach

sprawy (...)w A.

z udziałem zainteresowanych K. T. i D. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustalenie

w związku z odwołaniem (...)w A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 18 kwietnia 2014r. znak (...) i z dnia

18 kwietnia 2014r. znak (...)

1. **oddala odwołania;**

2. **odstępuje od obciążania (...)w A. od obciążania kosztami postępowania w sprawie.**

Sygn. akt III U 371/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją numer (...) z dnia 18.04.2014r. powołując się na art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3, w zw. z art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a i c oraz art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 3 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. t.j. z 2009r. Nr 205, poz. 1585) oraz art. 81 ust. 1, 5 i 6 ustawy z dnia 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U z 2008r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.) stwierdził, że **D. I.** jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów cywilno – prawnych u płatnika składek (...)w A. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu w okresach 10.07.2008r. do 17.07.2008r. i o 15.06.2009r. do 25.06.2009r. oraz określił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie.

W uzasadnieniu wskazał, że w zawartych umowach, nazywanych przez płatnika umowami o dzieło, w §1 określano, co było ich przedmiotem. Zgodnie z zapisami w tym paragrafie: „Zamawiający zamawia, a wykonawca przyjmuje do

wykonania dzieła polegające na zszyciu pościeli – umowy z dnia 10.07.2008r. i 15.06.2009r. Dokonana natomiast analiza materiału dowodowego w sprawie wskazuje, że umowy zawarte przez płatnika składek z D. I., pomimo nazwania ich umowami o dzieło, z uwagi na ich zakres i charakter nie noszą znamion umów o dzieło. Zgodnie bowiem z art. 627 KC w ramach umowy o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Wykonanie dzieła polega zaś nie tylko na samym prowadzeniu działalności, ale i na doprowadzeniu do określonego rezultatu. Rezultat ten natomiast powinien być z góry już w umowie oznaczony. Zasadnicze więc znaczenie przy kwalifikacji konkretnej umowy do umów o dzieło ma kryterium rezultatu. Jeżeli przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do osiągnięcia indywidualnego oznaczonego rezultatu, który to rezultat jest samoistny, obiektywnie możliwy, a subiektywnie pewny, to mamy do czynienia właśnie z umową o dzieło. Tymczasem strony w zawartych umowach nie określiły w sposób konkretny i jednoznaczny przedmiotu dzieła, ani nie przewidziały precyzyjnie przedmiotu dzieła, zatem nie sposób mówić, iż określiły dokładny rezultat, który zostałby w drodze wykonania umowy osiągnięty. Rezultat w postaci dzieła jest zawsze wytworem przyszłej indywidualnej działalności człowieka i może mieć postać materialną bądź niematerialną. Dzieło powinno posiadać byt samoistny, niezależny od działania wykonawcy, powinno mieć możliwość oderwania się od jego osoby oraz uzyskania samodzielnej wartości w obrocie. Takich cech nie można przypisać czynnościom takim jak zszywanie pościeli. Dlatego zdaniem organu rentowego przedmiotowe umowy – wbrew ich nazwie – nie były umowami o dzieło, lecz umowami o świadczenie usług z zachowaniem staranności. Umowa o dzieło jest jednym z instrumentów prawnych służących wymianie dóbr majątkowych, która ma doprowadzić do powstania dzieła i następnie jego wydania zamawiającemu. Takich podstawowych cech umowy o dzieło nie spełniały umowy zawarte przez D. I. z (...). Strony winny bowiem zawrzeć umowę, której nazwa oddawałaby faktycznie wykonywane obowiązki, gdyż sama nazwa nie przesądza o jej charakterze. Wykonywanie więc przez D. I. czynności będących przedmiotem zawartych umów należy traktować nie jako wykonanie dzieła, lecz jako dowody wykonywania określonej pracy w okresie obowiązywania umowy, czyli jako umowy o świadczenie usług, do której mają zastosowanie przepisy dotyczące zlecenia.

Zgodnie natomiast z art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust.1 oraz art. 13 pkt 2 Ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 1442) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu podlegają osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu podlegają zleceniobiorcy od dnia oznaczenia w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Natomiast zgodnie z art. 18 ust. 1, 3 oraz art. 20 tej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe zleceniobiorców stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, jeżeli w umowie zlecenia albo umowie o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, kwotowo w stawce godzinowej lub akordowo bądź prowizyjnie.

W myśl natomiast art. 81 ust 1, 5 i 6 ustawy z dnia 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych:

- do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonych, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe,
- przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne nie stosuje się wyłączeń wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy wskutek choroby,
- podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych nie będących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych.

Odwołanie od tej decyzji złożył (...) w A., podnosząc, iż organ rentowy ograniczył się jedynie do analizy zapisu umów zawartych z D. I., natomiast zupełnie pominął dowód z protokołu odbioru dzieła, który wskazuje na to, że umowa

zawarta przez strony była umową rezultatu. Organ rentowy zrezygnował też z możliwości przesłuchania stron umowy, zwłaszcza D. I.. Tym samym zignorował zalecenia Sądu Najwyższego, które zawarte zostały m.in., w wyroku z dnia 18.09.2013r. II UK 39/13 (LEX 1378531) wskazujące, iż objęcie ubezpieczeniem na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 2 u.s.u.s. przez stwierdzenie, że umowy nazwane "umowami o dzieło" miały w istocie charakter umów zlecenia, wymaga ustalenia, że obowiązki wynikające z zawartej umowy nie miały cech określonych w art. 627 KC. Nie można pomijać, że określona przez strony kwalifikacja musi uwzględniać zgodny zamiar stron i cel umowy (art. 65 § 2 KC), a to, czy ich czynność prawna nie jest sprzeczna z istotą objętego umową stosunku zobowiązaniowego, zależy od konkretnych ustaleń. Organ rentowy zupełnie zas pominał okoliczność związaną z zamiarem stron umowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji i dodatkowo wskazał, że rodzaj prac wykonywanych w ramach zawartych przez strony umów nie wymagał specjalistycznej wiedzy, ani fachowych umiejętności, a jedynie wymagał starannego, sumiennego i dokładnego ich wykonania. Przedmiot umów nie był określony indywidualnie, a oczekiwaniem zamawiającego było zszycie pościeli, co wskazuje na brak charakterystycznej dla umowy o dzieło swobody i samodzielności w wykonaniu przyjętego zobowiązania.

Ponadto umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia. Dzieło powinno też posiadać byt samoistny. Przedmiotem świadczenia przyjmującego zamówienie jest więc wykonanie dzieła, które może podlegać na jego stworzeniu lub przetworzeniu do takiej postaci, w jakiej poprzednio nie istniało. Cechą konstytutywną dzieła jest samoistność rezultatu, która wyraża się przez niezależność powstałego rezultatu od dalszego działania twórcy oraz od osoby twórcy. Z chwilą ukończenia dzieła staje się ono niezależna od twórcy, autonomiczną wartością w obrocie. Z drugiej strony, elementem regulacji umowy o dzieło jest odpowiedzialność przyjmującego zamówienie za wady dzieła (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03.11.2000r. IV CKN 152/00, OSNC 2001/4/63).

Przyjmujący zamówienie odpowiada za jakość dzieła i określa metodologię jego wykonania. Dzieło powinno jednak posiadać cechy określone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Wykonanie dzieła zwykle wymaga określonych kwalifikacji, umiejętności i środków. Na przyjmującym zamówienie nie spoczywa, zasadniczo, obowiązek osobistego wykonania dzieła, chyba że wynika to z umowy o dzieło lub charakteru dzieła. Przyjmujący zamówienie ma jednak obowiązek osobistego kierowania osobami, którymi zgodnie z art. 474 KC przy wykonywaniu dzieła się posługuje i za które odpowiada.

Natomiast w sprawie niniejszej za uznaniem, że były to umowy o świadczenie usług, świadczy powtarzalność czynności, które nie zmierzały do wykonania indywidualnie oznaczonego dzieła.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją numer (...) z dnia 18.04.2014r. powołując się na art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3, w zw. z art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a i c oraz art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 18 ust. 3 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. t.j. z 2009r. Nr 205, poz. 1585) oraz art. 81 ust. 1, 5 i 6 ustawy z dnia 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U z 2008r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.) stwierdził, że K. T. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów cywilno – prawnych u płatnika składek (...) w A. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu w okresach od 27.10.2008r. do 19.12.2008r., od 04.12.2009r. do 16.12.2009r., od 01.08.2012r. do 28.08.2012r., od 01.09.2012r. do 23.11.2012r. , od 30.11.2012r. do 24.12.2012r., od 14.01.2013r. do 19.02.2013r., od 04.03.2013r. do 08.03.2013r., od 18.03.2013r. do 25.03.2013r., od 02.04.2013r. do 30.04.2013r., od 01.10.2013r. do 14.10.2013r. i od 18.11.2013r. do 22.11.2013r. oraz określił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia.

W uzasadnieniu wskazał, że w zawartych z K. T. umowach, nazywanych przez płatnika umowami o dzieło, w §1 określano, co było ich przedmiotem. Zgodnie z zapisami w tym paragrafie: „Zamawiający zamawia, a wykonawca przyjmuje do wykonania dzieło polegające na:

- malowaniu pomieszczeń (...) w A. – umowa z dnia 27.10.2008r.;

- uporządkowanie terenu wokół (...) i malowanie pokoju – umowa z dnia 04.12.2009r.;
- remont dwóch pomieszczeń w budynku (...) umowa z dnia 01.08.2012r.;
- remont korytarza w budynku (...) umowa z dnia 01.09.2012r.;
- remont klatki schodowej w budynku (...) umowa z dnia 30.11.2012r.;
- remont klatki schodowej (...) (tynkowanie sufitów, malowanie i gruntowanie ścian, dwukrotne malowanie barierek i szpachlowanie ścian) – umowa z dnia 14.01.2013r.;
- przeróbka zaworów na grzejnikach – umowa z dnia 04.03.2013r.;
- przeróbka zaworów na grzejnikach – umowa z dnia 18.03.2013r. ;
- remont sal – umowa z dnia 02.04.2013r. ;
- remont wc personelu – umowa z dnia 01.10.2013r.;
- remont jednego pomieszczenia na II piętrze budynku (...) umowa z dnia 01.10.2013r.;
- remont jednego pomieszczenia w budynku (...) umowa z dnia 22.11.2013r. Dokonana natomiast analiza materiału dowodowego w sprawie wskazuje, że umowy zawarte przez płatnika składek z K. T., pomimo nazwania ich umowami o dzieło, z uwagi na ich zakres i charakter nie noszą znamion umów o dzieło. Powołując się na te same argumenty jak w uzasadnieniu decyzji odnośnie D. I. wskazał, że wykonywanie przez K. T. czynności będących przedmiotem zawartych umów należy traktować nie jako wykonanie dzieła, lecz jako dowody wykonywania określonej pracy w okresie obowiązywania umowy, czyli jako umowy o świadczenie usług, do której mają zastosowanie przepisy dotyczące zlecenia.

Zgodnie natomiast z art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust.1 oraz art. 13 pkt 2 Ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 1442) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu podlegają osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu podlegają zleceniobiorcy od dnia oznaczenia w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy.

Natomiast zgodnie z art. 18 ust. 1, 3 oraz art. 20 tej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe zleceniobiorców stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, jeżeli w umowie zlecenia albo umowie o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, kwotowo w stawce godzinowej lub akordowo bądź prowizyjnie.

W myśl art. 81 ust 1, 5 i 6 ustawy z dnia 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych:

- do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonych, stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe,
- przy ustalaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne nie stosuje się wyłączeń wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy wskutek choroby,

- podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych nie będących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, godnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych.

Odwołanie od tej decyzji złożył (...) w A., podnosząc te same argumenty co dotyczące odwołania D. I..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł również o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji oraz wskazał dodatkowo na te same argumenty co w odpowiedzi na odwołanie odnośnie do decyzji D. I..

Postanowieniem z dnia 27.06.2014r. oba odwołania połączono do wspólnego rozpoznania z uwagi na tożsamość faktyczną i prawną. Natomiast postanowieniem z dnia 01.07.2014r. D. I. i K. T. zostali wezwaniu do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych, którzy na rozprawie poparli odwołania.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył co następuje :

Odwołań za uzasadnionych uznać nie można było.

Zawartych bowiem przez strony umów nie można było uznać za umowy o dzieło. Podzielić należało w tym względzie stanowisko organu rentowego, że każdorazowo były to umowy o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy o zleceniu. Organ rentowy jest natomiast uprawniony nie tylko do badania faktu zawarcia umowy, jak i jej ważności, ale i jest władny dokonać oceny zawartych umów i ustalić ich rodzaj. W konsekwencji ma prawo zakwestionowania rodzaju łączącej strony umowy, w szczególności w przypadku, gdy zachodzi podejrzenie o zawarcie umów w celu obejścia przepisów regulujących obowiązek ubezpieczeń. Kwestia ta jest przesądzona tak w orzecznictwie, jak i doktrynie. Zgodnie przecież z art. 68 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, do zakresu działania Zakładu należy m.in. stwierdzenie i ustalanie istnienia obowiązku ubezpieczeń społecznych.

Za tym natomiast, że zawarte z zainteresowanymi umowy nie były umowami o dzieło świadczy charakter wykonanych prac je określających. O rodzaju bowiem stosunku prawnego nie decyduje nazwa umowy, lecz faktyczna realizacja przez strony wzajemnych praw i obowiązków. Wskazane natomiast w zawartych umowach nie wynikają z umowy o dzieło.

Zgodnie z art. 627 KC, przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przedmiotem umowy jest zatem zobowiązanie do wykonania określonego dzieła, z góry oznaczonego wyniku, mogącego mieć charakter materialny jak i niematerialny, zaś sama umowa jest umową rezultatu.

Umowa zatem o dzieło prowadzi, jak to słusznie wskazał organ rentowy, do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Musi też dotyczyć realizacji tego rezultatu od początku do końca. Musi wytworzyć więc nową rzecz. Wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły w przyszłości do konkretnego, indywidualnie właśnie oznaczonego rezultatu czyli wykonania twórczo określonego rezultatu, cechą którego jest niezależność od dalszego działania twórcy oraz od samej osoby twórcy. Z chwilą ukończenia dzieła staje się ono niezależną od twórcy autonomiczną wartością w obrocie.

Tymczasem w przypadku umów zawartych z zainteresowaną D. I. ich przedmiot dotyczył zszycia 10 kompletów pościeli, która była wybrakowana i wymagała naprawy. W wyniku pracy przeprowadzonej przez zainteresowaną placówka nie otrzymała zupełnie nowej indywidualnie oznaczonej, czyli nowego „dzieła”, tylko tą samą pościel, jedynie naprawioną. Dotychczasowe przeznaczenie pościeli również nie uległo zmianie.

Podobnie należało ocenić przedmioty umów, jakie dotyczyły zainteresowanego K. T.. Nie można podzielić opinii odwołującego się Zespołu Zakładów, jakoby wymiana zaworów w grzejnikach czy pomalowanie pomieszczeń palcówki nosiły cechy dzieła w ujęciu kodeksowym. Wymiana zaworów wiązała się z koniecznością starannego wymontowania

starych i wmontowania nowych zaworów. Działania zainteresowanego na żadnym etapie nie były zbliżone do tych, jakie cechują wykonanie dzieła, tym bardziej efekt końcowy pracy zainteresowanego. Podobnie należy ocenić sytuację z malowaniem pomieszczeń czy remontami, jakie zainteresowany na przestrzeni lat niewątpliwie przeprowadzał w tym Zakładzie. Zleceniodawca wskazywał mu konkretnie jakie prace mają być wykonane w danym pomieszczeniu, a zainteresowany je wykonywał. Zainteresowany nie musiał wykazywać się jakąkolwiek inwencją twórczą w sytuacji, gdy pomieszczenia musiał pomalować na konkretny kolor – wszystkie po kolei. Natomiast bez wątplenia były to czynności wymagające starannego działania.

W wyniku więc działań podjętych przez zainteresowanych nie doszło do wytworzenia nowych, samoistnych rezultatów w postaci konkretnych dzieł. Nie stanowiły one autonomicznych wartości w obrocie. W obu przypadkach działania zainteresowanych miały służyć naprawie lub renowacji (wyremontowaniu) istniejących przedmiotów, bez zmiany ich pierwotnego przeznaczenia czy też waloru.

Zgodnie zaś z treścią art. 750 KC, do umów o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, której charakterystyczną cechą – w odróżnieniu od umowy o dzieło – jest staranne działanie. Umowa zlecenia nie akcentuje rezultatu do osiągnięcia i nie wynik, ale starania w celu osiągnięcia tego wyniku są elementem wyróżniającym właśnie umowę zlecenia od umowy o dzieło (por. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 21.12.1993r. sygn. III AUr 357/93, LEX 13794; wyr. Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26.01.2006r. sygn. III AUa 1700/05, LEX 359844).

Analiza natomiast czynności wykonywanych przez zainteresowanych wskazuje właśnie, iż przedmiotem wszystkich umów łączących strony było świadczenie przez zainteresowanych określonych usług, z założeniem, iż mają one być wykonane starannie. Należało zatem uznać, iż wolą stron było świadczenie usług, a nie wykonanie zindywidualizowanego dzieła, gdyż to nie wynik, a określone działanie było istotne dla realizacji umowy i z tych też działań zainteresowani byli rozliczani.

Ustalenie więc, iż w rzeczywistości zainteresowani wykonywali czynności charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług powodowało, iż prawidłowo w zaskarżonej decyzji zastosowany został przepis art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), zgodnie z treścią którego obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia oraz osobami z nimi współpracującymi. Zawarte umowy o świadczenie usług rodziły zatem obowiązek ubezpieczenia.

Zgodnie też ze wskazanymi przepisami art. 13 pkt. 2 powołanej ustawy oraz art. 66 ust. 1 pkt 1e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej..., osoby takie podlegają również ubezpieczeniu wypadkowemu i zdrowotnemu.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy w Suwałkach na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Orzekając o kosztach Sąd miał na uwadze art. 102 kpc, który stanowi, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Ocena, czy taki właśnie „szczególnie uzasadniony przypadek” zachodzi musi być poprzedzona analizą całokształtu okoliczności sprawy. Uwzględniając powyższą dyspozycję Sąd miał na uwadze charakter działalności prowadzonej przez odwołujący Zakład. Ponadto, mimo iż działania odwołującej się były błędne to były spowodowane niezajomością prawa i z pewnością chęcią zmniejszenia kosztów działania Zakładu, który, tak jak wiele zakładów opieki zdrowotnej, boryka się z dużymi problemami finansowymi

PW/ mt